

KLIMATY ŚW. ANNY



Nr 780/ 11 lutego 2024 ISSN 2080-0010

VI Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Kpł 13, 1-2. 45-46

Czytanie z Księgi Kapłańskiej: Tak mówił Pan do Mojżesza i Aarona: «Jeżeli u kogoś na skórze ciała pojawi się nabrzmienie albo wysypka, albo biała plama, która na skórze jego ciała jest oznaką trądu, to przyprowadzą go do kapłana Aarona albo do jednego z jego synów kapłanów. Trędowaty, dotknięty tą plagą, będzie miał rozerwane szaty, włosy nieuczesane, brodę zasłoniętą i będzie wołać: Nieczysty, nieczysty! Przez cały czas trwania tej choroby będzie nieczysty. Będzie mieszkał w odosobnieniu. Jego mieszkanie będzie poza obozem».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 32 (31), 1b-2. 5 i 11

Tyś mą ucieczką i moją radością

Szczęśliwy człowiek, †
któremu nieprawość została odpuszczona, *
a jego grzech zapomniany.
Szczęśliwy ten, któremu Pan nie poczytuje
winy, * a w jego duszy nie kryje się podstęp.

Grzech wyznałem Tobie i nie skryłem mej winy.
† Rzekłem: «Wyznamę mą nieprawość Panu», *
a Ty darowałaś niegodziwość mego grzechu.
Cieszcie się i weselcie w Panu, sprawiedliwi, *
radośnie śpiewajcie, wszyscy prawego serca!

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 10, 31 – 11, 1

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie. Nie bądźcie zgorszeniem ani dla Żydów, ani dla Greków, ani dla Kościoła Bożego, podobnie jak ja, który się staram przypodobać wszystkim pod każdym względem, szukając nie własnej korzyści, lecz dobra wielu, aby byli zbawieni. Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem naśladowcą Chrystusa.

Oto słowo Boże

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. Łk 7, 16

Wielki prorok powstał między nami i Bóg na-
wiedził lud swój.

EWANGELIA

Mk 1, 40-45

Słowa Ewangelii według Świętego Marka:
Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadłszy na kolana, prosił Go: «Jeśli zechcesz, możesz mnie oczyścić». A Jezus, zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: «Chcę, bądź oczyszczony». Zaraz trąd go opuścił, i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: «Bacz, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich». Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

Oto Słowo Pańskie

14 lutego 2024 roku

Środa Popielcowa

post ścisły

**Msze św. o godz. 7.00,
12.00, 17.00 i 18.00**

**Nabożeństwo Gorzkich
Żali w każdą niedzielę
o godz. 17.00.**

**Nabożeństwo Drogi
Krzyżowej w piątki
godz. 12.30, 16.30 (dzieci)
i o godz. 18.30.**

W Klimatach:

Matki Bożej z Lourdes
i Światowy Dzień Chorego 2

Uzdrowienie chorych 2

Namaszczenie chorych
- sakrament ludzi żyjących 2

Środa Popielcowa
Co oznacza posypanie głów popiołem? . 3

15.02.br. godz. 21.00
- Wieczór Uwielbienia 3

Informacja nt. rozliczenia PIT 4

Galeria Dzwonnica zaprasza
na wystawę portretów
p. Ewy Gawrychowskiej 4

KOMENTARZ

Choroba duszy i choroba ciała. Dwie rzeczywistości, które dotyczą człowieka. O chorobie ciała – trądzie jest mowa w pierwszym czytaniu. Chory dotknięty tą chorobą ma mieć: „rozerwane szaty, włosy w nieładzie, brodę zasłoniętą i wołać: Nieczysty, nieczysty! Na domiar tego ma mieszkać w odosobnieniu i to poza obozem. W tym przypadku oznaki choroby cielesnej są, na różnych płaszczyznach bardzo widoczne i doskwierające. Oczywiście nie zawsze tak jest. Nawet przy dzisiejszym rozwoju medycyny, nie wszystko i na czas dostrzeżemy.

Choroba duszy wydaje się być, szczególnie w dzisiejszym świecie trudniej dostrzegalna. Zanika dzisiaj poczucie grzechu. Grzech nie jest już nazywany grzechem, złem, ale wręcz jakimś dobrem. Człowiek chory na duszy może odnosić sukcesy, dobrze radzić sobie w życiu, być po ludzku szczęśliwy.

To jednak choroba duszy jest dla chrześcijanina, każdego człowieka dramatem. Na czas nie uzdrowiona może prowadzić do śmierci wiecznej. Choroba ciała przeciwnie, przeżyta w zjednoczeniu z Chrystusem może być drogą uświęcenia.

Ks. Tomasz Lis

Matki Bożej z Lourdes i Światowy Dzień Chorego

11 lutego obchodzimy Światowy Dzień Chorego, który został ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w 1992 r. Jako dzień obchodów Ojciec Święty wybrał wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, wskazując na nadzieję, jaką niesie wstawiennictwo Maryi w chorobie i cierpieniu.

Wspomnienie liturgiczne Matki Bożej z Lourdes obchodzone jest w całym Kościele od 1907 r., obecnie w randze wspomnienia dowolnego. Antyfona na wejście pochodzi z 12. rozdziału Księgi Apokalipsy („Niewiasta obleczona w słońce”) i nawiązuje do opisu dokonanego przez Bernadettę: zobaczyła, jak promień słońca poprzędził i w pewien sposób otoczył niebieską Panią. Tekst biblijny wskazuje na istotę zjawień Maryi: przychodzi, aby zwrócić naszą uwagę na Chrystusa, „Słońce Wschodzące z wysoka” (por. Łk 1, 78).

Tekst mszalnej kolekty uświadamia nam, że stajemy przed Bogiem świadomi naszej słabości i przez wstawiennictwo Matki Bożej wypraszamy łaskę nawrócenia, dźwignięcia się z niewoli grzechu, aby żyć nowym życiem, przyniesionym przez Jej Syna. Modlitwa nad darami przypomina, że Eucharystia jest ofiarą uwielbienia. Płynię z niej łaska, dzięki której możemy wzrastać w naszym uświęceniu. Modlitwa po Komunii wyraża dziękczynienie za pokarm niebieski, otrzymany we wspomnienie Najświętszej Dziewicy, i pragnienie uczestniczenia w uczcie wiecznej, czego jest zadatkiem.

Uzdrowienie chorych.

Jest rok 1858. Cztery lata wcześniej papież Pius IX ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Teraz w Lourdes, małej miejscowości na południu Francji, Matka Boża ukazuje się ubogiej pasterce – Bernadecie Soubirous. Podczas osiemnastu zjawień (od 11 lutego do 16 lipca) Maryja wzywa do modlitwy i pokuty oraz potwierdza, że Jej imieniem jest „Niepokalane Poczęcie”.

Od momentu zjawień do dziś zgłoszono w Lourdes ponad 7 tys. cudownych uzdrowień, z czego oficjalnie, po dokładnym przebadaniu, uznano siedemdziesiąt (ostatnie w 2018 r.). Istotne jest to, że w Lourdes, obok tych uznanych, miało miejsce wiele różnych uzdrowień, o czym świadczą podziękowania składane przez pielgrzymów Matce Bożej.

Centrum życia sanktuarium stanowią Eucharystia i sakramenty. Sercem modlitwy codziennie jest Msza św. oraz procesja z Najświętszym Sakramentem. Każdy chory otrzymuje indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem. To uprzywilejowany moment uzdrowień, które wyraźnie są złączone z obecnością Chrystusa. Mocna obecność Chrystusa doświadczana jest w uzdrawiającym sakramencie pokuty i pojednania, w wydzielonej kaplicy Pojednania. To rodzaj duchowego odrodzenia, możliwy też dzięki wielu kapłanom

spowiadającym w różnych językach. Również sakrament chorych udzielany jest tym wszystkim, którzy go potrzebują. Każdy dzień kończy modlitwa ku czci Bogurodzicy w procesji z pochodniami, ze śpiewem pieśni Ave Maria, skomponowana dla Lourdes w 1873 r.

Przesłanie z Groty Massabielskiej

Aby zrozumieć przesłanie objawień w Lourdes, trzeba odwołać się do zawartych w nich słów i znaków ewangelicznych. To jakby okrzyk, aby ważne prawdy zbawienia zrozumieli nawet głusi. Można je zebrać w cztery punkty:

1. Wartość ubóstwa. Nie jest to wspominać wprost w słowach, ale ukazane w znakach. To ubóstwo Bernadetty (analfabetka, z ubogiej rodziny z marginesu). Jej osoba potwierdza myśl św. Pawła, że „Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata” (1 Kor 1, 27). Dziewczynka nie przyjmuje darów ofiarowanych przez pielgrzymów, ale jednocześnie zachowuje swoją sympatię do ubogich, tych, którzy są hojni w swoich ofiarach. To właśnie tacy mieszkańcy małego miasteczka naprawili kręte ścieżki prowadzące do groty.

2. Modlitwa. Główne przesłanie Dziewicy Maryi to modlitwa. Prośba ta zostaje wysłuchana od samego początku. Staje się sercem tego sanktuarium, wyrażając powszechność Kościoła ze względu na wielkie umiędzynarodowienie pochodzenia pielgrzymów. Przesłanie z 2 marca 1858 r., którego treścią była procesja kapłanów i wybudowanie kaplicy, wskazuje na Kościół będący w drodze i na Eucharystię.

2. Pokuta, a dokładnie uzdrowienie przez nawrócenie. Odwrócenie się od grzechu i zwrócenie się do Boga. Wiele łask, które spłynęły przez ręce Maryi, to zaproszenie do tego, aby się zwrócić ku Chrystusowi w Kościele.

4. Łaska. Osoba Maryi Posłanej utożsamia się z łaską, czyli darmowym darem Boga. Dla Niej wszystko w Jej życiu pochodzi wyłącznie z łaski Bożej, jak to wyznaje w Magnificat. Taką staje się też duchowość Bernadetty. W 1866 r., przed wstąpieniem do klasztoru, modli się, wzorując się na modlitwie Maryi: „Tak, kochana Matko, Ty zniżyłaś się na ziemię, aby objawić się słabej dziewczynce. Ty, Królowa nieba i ziemi, zechciałaś posłużyć się tym, co było najbardziej pokorne w oczach świata”.

Ks. Janusz Lekan
Niedziela Ogólnopolska 7/2023, str. 12-13

Namaszczenie chorych – sakrament ludzi żyjących.

Dlaczego nie wezwaliście mnie wcześniej? Niejeden kapłan zadaje takie właśnie pytanie rodzinie już zmarłego chorego. - No, bo to przecież ma być ostatnie namaszczenie. Takie na śmierć, więc czekaliśmy do ostatniej chwili - odpowiadają najczęściej. Nic bardziej mylnego. Sakrament namaszczenia chorych jest sakramentem żywych. Kościół naucza, że jest to sakrament umocnienia i uzdrowienia. Jest on potrzebny nie tylko choremu, ale również ich bliskim we wspólnym przeżywaniu prawdy, że człowiek powołany jest do wspólnoty z Bogiem w wieczności.

Rytuał sakramentu namaszczenia chorych jednoznacznie znosi dawne uściślenia dotyczące udzielania tego sakramentu wyłącznie w przypadku tzw. niebezpieczeństwa śmierci.

Nowy ryt udzielania namaszczenia przewiduje również przeprowadzenie katechez, które przygotowują rodziny i wychowają wiernych, by sakrament ten nie był odkładany. Ponadto podkreśla się jego wspólnotowy charakter. Na czym on polega? Otóż bardzo ważne jest, by chory znalazł wsparcie w swoich bliskich, któ-

rzy jak najliczniej mają w nim uczestniczyć. Ważne, by wspierali oni chorego nie tylko przez samą obecność, ale również przez modlitwę i Komunię św. Można powiedzieć, że to właśnie rodzina i najbliżsi są odpowiedzialni przed Panem Bogiem za pomoc choremu w przyjęciu namaszczenia. Wspólnotowy charakter sakramentu namaszczenia chorych najlepiej widać w połączeniu go z Mszą św. z licznym udziałem wiernych, co bardzo często się dzieje np. podczas parafialnych rekolekcji.

Sytuacja człowieka chorego jest szczególna. Choroba jest niejako wpisana w życie i stanowi jego nieodłączną część. Stanowi też wyzwanie dla wiary człowieka nią dotkniętego. Dlatego też sakrament namaszczenia jest jej wyjątkowym wyrazem.

Namaszczenie w kościelnej tradycji

Najczęściej jako biblijny fundament namaszczenia chorych wskazuje się nowotestamentowy tekst: „Choruje ktoś wśród was? Niech ▶

Środa Popielcowa

Środa Popielcowa lub po prostu Popielec bierze swą nazwę od liturgicznego obrzędu posypania głów wiernych pobłogosławionym popiołem. Obrzęd ten przejął Kościół z tradycji żydowskiej, w której był on znakiem żałoby albo symbolicznie wyrażał pragnienie oczyszczenia się człowieka z grzechów. Środa Popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu.

Środa Popielcowa jest ruchomym świętem, które zwykle wypada między 5 lutego a 10 marca. Dzień jego obchodzenia jest uzależniony od dnia obchodzenia Wielkanocy - Środa Popielcowa następuje zawsze 46 dni (bez niedziel) przed Wielkanocą. **W 2024 roku Środa Popielcowa wypada 14 lutego.**

Środa Popielcowa jest inaczej nazywana Dniem Popiołu, Popielcem lub Wstępną Środą. Tego dnia katolicy wybierają się do kościoła, aby ich głowę posypano popiołem. Popiół jest tu symbolem pokuty i żałoby, zapowiadającym 40-dniowy Wielki Post. Podczas tego okresu należy się wstrzymać od różnych zabaw i obfitych posiłków. Z drugiej strony popiół oznacza też zmartwychwstanie i oczyszczenie.

Popielec nie znajduje się na liście nakazanych świąt, stąd tego dnia nie ma obowiązku uczestnictwa w mszy. Jednakże w Środę Popielcową katolicy w wieku od 18. do 60. lat powinni przestrzegać ścisłego postu - czyli ograniczyć się do spożycia w ciągu dnia tylko jednego posiłku. Natomiast osoby powyżej 14. r.ż. powinny też wstrzymać się od spożywania posiłków mięsnych.

Co oznacza posypanie głów popiołem?

W liturgii Środy Popielcowej jest obrzęd posypania głów popiołem. Co oznacza ten gest? Jakie ma on znaczenie dla naszego życia?

Człowiek przemija na tym świecie, ale zmierzka ku Bogu. Popiół i proch przypominają nam o tym właśnie przemijaniu, ale jednocześnie o pokorze. To w duchu pokory Abraham mówił o sobie, kiedy zwracał się do Boga słowami: „Pozwól, o Panie, że jeszcze osmielę się mówić do Ciebie, choć jestem pyłem i prochem” (Rdz 18, 27). Podobnie św. Augustyn napisał w swoich Wyznaniach: „Ale chociaż jestem tylko prochem i popiołem, pozwól mi przemówić do miłosierdzia Twego”.

Gest posypania głów popiołem mówi nam o nawróceniu. Przypomina o tym, żebyśmy wrócili do Boga i chcieli się do Niego przybliżyć. W tym obrzędzie Środy Popielcowej jest ukryta głęboka prawda, która łączy się z tym, co było na początku istnienia człowieka.

„Bóg człowieka uczynił na swój obraz i swoje podobieństwo. Uczynił go z prochu ziemi i tchnął w niego Ducha”. Jak powiedział kiedyś abp Stanisław Nowak: „Liturgia Środy Popielcowej to upomnienie, żebyśmy nie grzeszyli przeciwko prawdzie, że pochodzimy od Boga, że On nas stworzył”.

Garść popiołu posypana na nasze głowy symbolizuje przemijanie i ludzki los. Mówi również o tym, że jesteśmy kimś w rękach Boga. Teologia Środy Popielcowej uczy nas, że gest przyjęcia prochu oznacza to, iż chcemy być na dłoniach Bożych i pragniemy w życiu kierować się pokorą. Można powiedzieć, że ta niewielka ilość popiołu przypomina o tym, iż powinniśmy ztrzeć pychę na proch.

Ten obrzęd liturgiczny wskazuje również na naszą przyszłość. Usłyszymy bowiem słowa: „w proch się obrócisz”. One ukazują tajemnicę śmierci człowieka. Mówią jednak również o tym, że każdego dnia mamy umierać dla grze-



Zdjęcie ze strony <https://pl.aleteia.org>

chu, dla pychy, dla zmysłowości i nieczystości, a także dla przerostu ambicjonalności.

Posypanie głów popiołem nie oznacza jednak smutku, przygnębienia. Ten gest przygotowuje nas do godziny chwały, niesie nadzieję zmartwychwstania.

Ks. Mariusz Frukacz
Niedziela Ogólnopolska 8/2020, str. VII

- sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5, 14-15). Kapłani modlą się zatem nad chorymi i namaszczać ich olejem w imię Jezusa Chrystusa.

Starożytni łączyli zazwyczaj uleczenie z namaszczeniem (por. np. Mk 6, 13). Obecnie sakrament namaszczenia chorych łączy człowieka z Chrystusem Panem, umacnia go, sprawiając, że chory ma dość odwagi w wierze, by pogodzić się z zaistniałą sytuacją, która przecież może nawet skończyć się śmiercią. Dlatego też choremu w niebezpieczeństwie śmierci udziela się tzw. wiatyku.

Warto w tym miejscu jeszcze raz przypomnieć, że sakrament chorych jest przeznaczony dla ludzi przytomnych. Stąd też kapłana wzywamy, kiedy chory jest przytomny, pragnie się wyspowiadać, przyjmując Komunię św. i namaszczenie świętymi olejami.

Co przygotować?

Przed wizytą księdza przychodzącego z posługą sakramentu namaszczenia chorych trzeba przygotować: stolik z krzyżem, zapaloną świecą, wodą święconą, kropidłem, ręczniczkami oraz szklanką z wodą. Najważniejsze jest jednak, aby domownicy i osoby towarzyszące przygotowały się duchowo i modliły się wraz z księdzem w intencji chorego.

Ks. Antoni Tatara
Niedziela Ogólnopolska 16/2010, str. 37-44

WIECZÓR UWIELBIENIA OD 21.00 DO 24.00 CZWARTEK

15 lutego br. godz. 21.00

Podczas czwartkowego wieczoru czeka na Ciebie wiele duchowych doświadczeń:

- Uczestnictwo we wspólnym śpiewie pieśni uwielbienia i słuchaniu muzyki, która dotyka serca.
- Modlitwa w atmosferze radości, pokoju i skupienia, która pomaga otworzyć się na Boże prowadzenie.
- Możliwość trwania w ciszy przed Bogiem, aby Go słuchać i przyjmować Jego rozwiązania dla swojego życia.
- Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem, które pomaga otwierać się na prowadzenie przez Ducha Świętego, a On pomaga zrozumieć Boże plany i kieruje w codziennym życiu.

ZAPRASZAMY

VI Niedziela Zwykła – 11 lutego 2024 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Dziś obchodzimy Światowy Dzień Chorych. Zapraszamy wszystkie osoby w starszym wieku i chore na Mszę św. o godz. 13.00. Prosimy również wolontariuszy o pomoc w dowiezieniu do kościoła osób, które same nie będą mogły przybyć na tę uroczystość.
3. Spotkanie członków Kół Żywego Różańca odbędzie się o godz. 16.00. w Kanonii.
4. Środą Popielcową, w dniu 14 lutego br., rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. Msze św. z obrzędem posypania głów popiołem sprawowane będą o godzinie 7.00., 12.00., 17.00. i 18.00. W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły i wstrzymanie się od pokarmów mięsnych. W Wielkim Poście zapraszamy do wspólnego rozważania męki Pańskiej. Nabożeństwo Gorzkich Żali odprawiane będzie w każdą niedzielę o godz. 17.00., a Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w piątki o godz. 12.30., 16.30. - dla dzieci i o godz. 18.30.
5. W czwartek, 15 lutego o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego. Wszystkich członków Bractwa oraz osoby zainteresowane zapraszamy do wspólnej modlitwy.
6. Comiesięczne uwielbienie Chrystusa Eucharystycznego odbędzie się w czwartek, 15 lutego br. Czuwanie poprowadzi Bractwo Krwi Chrystusa wraz z zespołem Wójników Maryi. Nabożeństwo rozpocznie się o godz. 21.00. Serdecznie wszystkich zapraszamy.
7. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w lutym w intencji: O dar mądrości dla Polaków. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30.
8. Zachęcamy do przekazania 1,5% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641. Na stronie internetowej parafii udostępniliśmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku. Przypominamy, że nasza Fundacja poza działalnością charytatywną zajmuje się utrzymaniem zabytkowych obiektów znajdujących się na terenie naszej parafii.
9. Zapraszamy do dzwonnicy na wystawę „Portretów” pani Ewy Gawrychowskiej.
10. Kończymy wizytę duszpasterską w naszej parafii. W tym tygodniu odwiedzimy rodziny mieszkające przy ulicach jak w grafiku w tabelce. Wizytę duszpasterską rozpoczynamy o godz. 17.00. Ofiary złożone podczas wizyty duszpasterskiej przeznaczone są na remont muru cmentarza.

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

od 11.02.2024 do 10.03.2024

*Módlmy się
za osoby życia konsekrowanego,
aby swoją modlitwą i ofiarą
służyły zbawieniu świata.*

WIZYTA DUSZPASTERSKA:

- **poniedziałek, 12 lutego** – ul. Koraliowa, ul. Przyczółkowa 294-336 (numery parzyste)
- **wtorek, 13 lutego** – ul. Przyczółkowa 338-376 (numery parzyste)
- **środa, 14 lutego** – POPIELEC

W dni powszednie kolędę rozpoczynamy o godz. 17.00, a w soboty o godz. 15.00.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis



Na stronie
www.parafiawilanow.pl

Program do rozliczenia PIT
oraz PIT-OP dla emerytów i
rencistów

Przełącz Twój 1,5%

e-pity 2023
URUCHOM



Galeria DZWONNICA

Do końca lutego br.
zapraszamy na wystawę
PORTRETÓW
p. Ewy Gawrychowskiej.